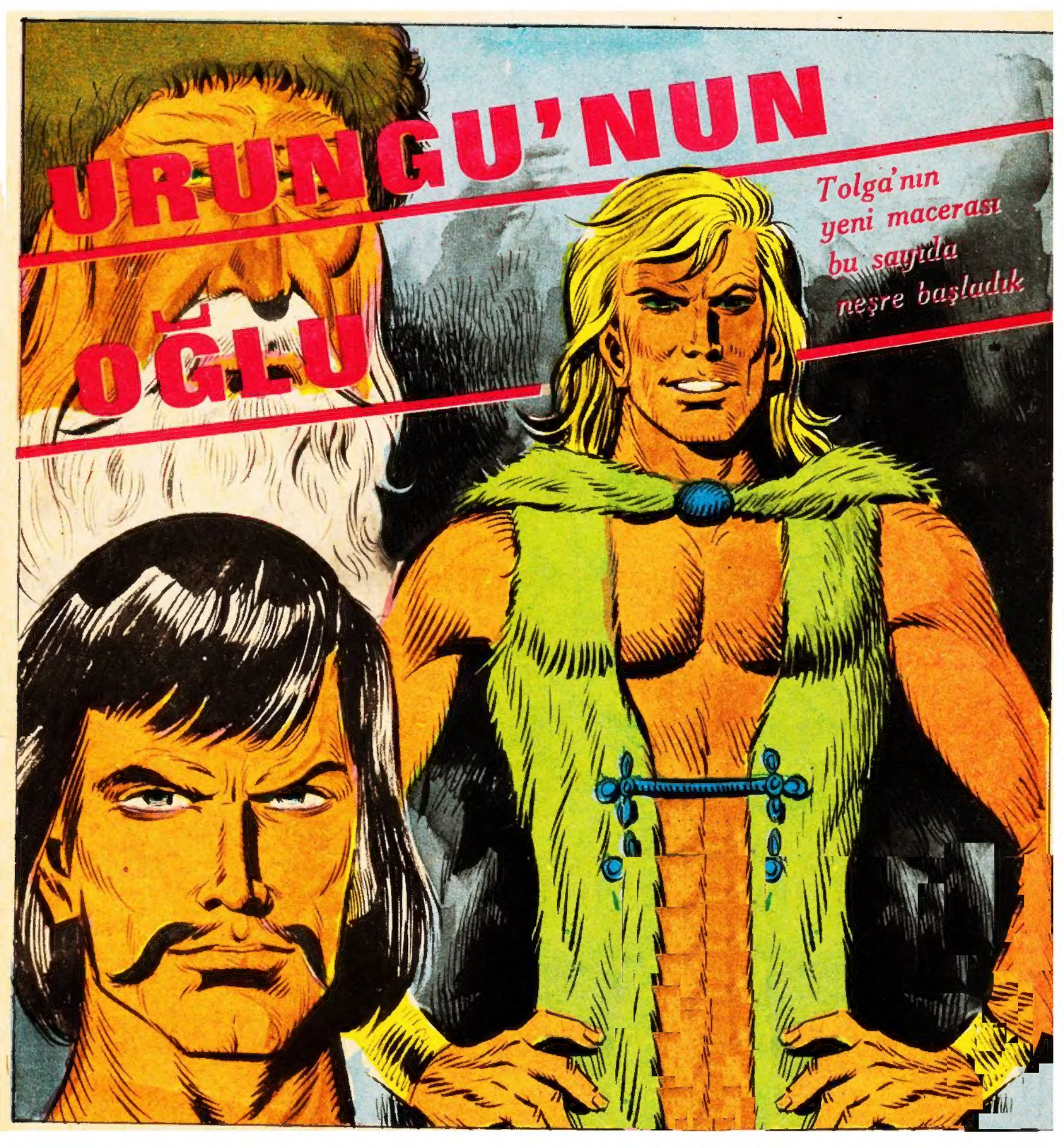
URUNGU'NUN
OĞLU
Tolga'nın
yeni macerası
bu sayıda
neşre başladık

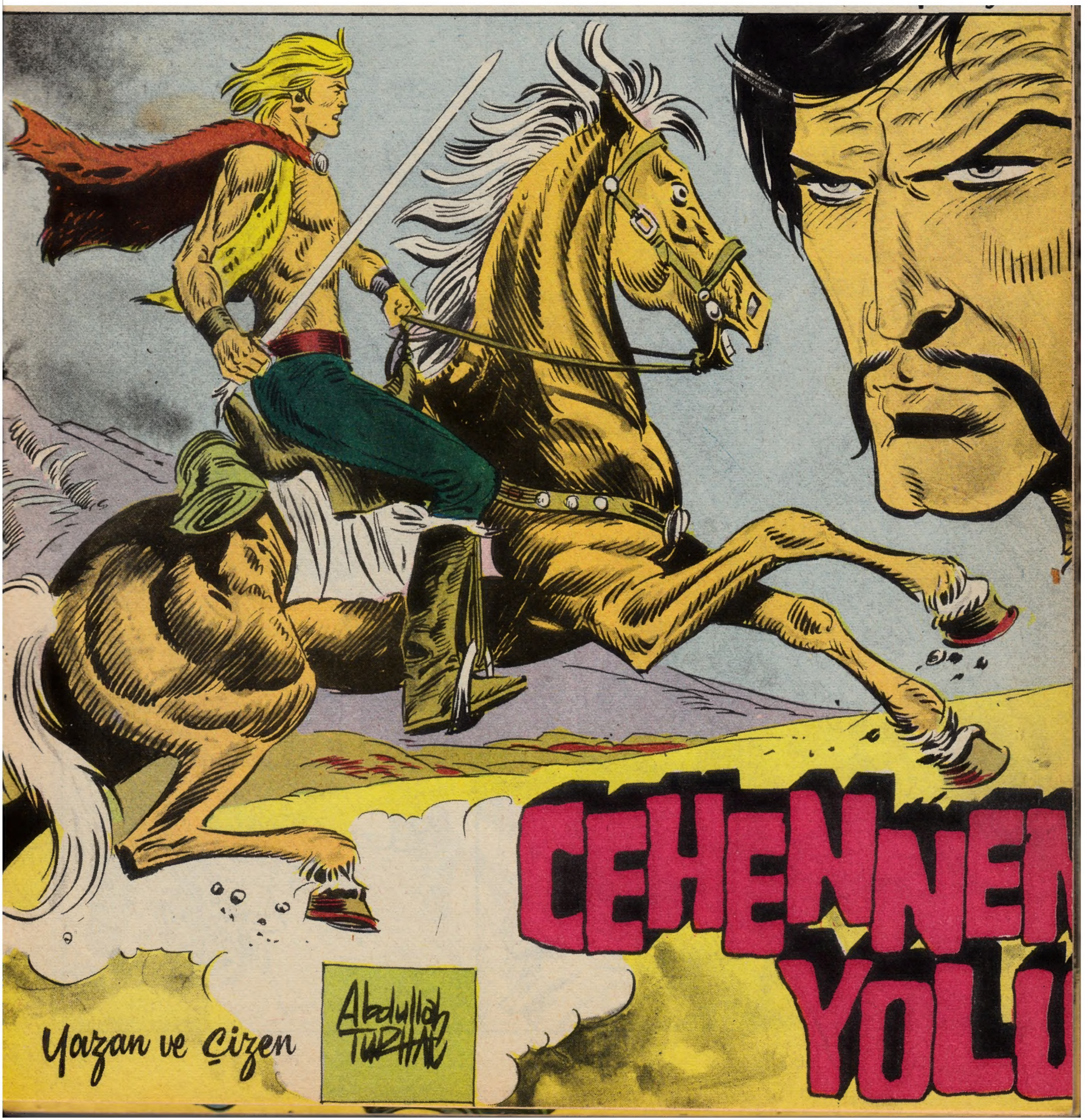
CEHENNEM
YOLU
Yazan ve Çizen
Abdullah
TURHAL

O gün TUNGRA obasında tören vardı... Urungu Han'ın en güçlü bahadırları düzlükte at koşturuyor, gürz sallıyor, nara atıyorlardı. Urungu Han, sağ yanına oğlu ÇALKARA'yı alarak bu zevkli uğraşı izliyordu... Sıra ok atmaya gelmişti...

En iyi okçular atlarına binip ellerinde yayları, sırtlarında ok dolu sadakları olduğu halde hayvanları, ilerdeki hedefe doğru topuklad ılar.

İşaret konulan yere varılınca en öndeki atlı yayını gerdi ve...

... bıraktı... Ok havada vınlıyarak hedefin tam ortasına saplandı...

İYİ OK ATIYORLAR BABA... AMA BİR ŞEY EKSİK...

EVET... EKSİK OLAN BİR ŞEY VAR..

Bu ilk atış Ununçu Han'ın çok hoşuna gitmişti...

NASIL OĞLUM? BEĞENDİN Mİ?..

Oklar birbiri peşi sıra hedefin ortasına bir yağmur gibi durmadan yağıyordu...

Çalkara birden oturduğu yerden doğruldu!

HEYECAN EKSİK BABA!...

...Ve otağından ayrılarak er meydanına doğru sert adımlarla yürümeğe başladı. Babası Ununçu Han, merakla oğlunun arkasından bakıp kendi kendine mırıldandı...

YİNE BİRŞEYLER YARATACAK... O DA OLMASA BU GİBİ TÖRENLERİN TADI ÇIKMAYACAK...

HEY, ŞURAYA BAKIN! ÇALKARA OTAĞINDAN ÇIKTI...

EVET. MEYDANA İLERLİYOR.

NÖBETÇİNİN ELİNDEKİ KARGIYI ALDI. NİYETİ NE ACABA?!

Çalkara, elindeki kargı ile, olayı bir heykel gibi izleyen oba halkının şaşkın bakışları arasında ilerliyerek meydanın karşı tarafına varıp...

... genç ve güzel bir kızın yanıbaşında durdu. Etraftan sıt çıkmıyordu.

Neden sonra genç kızı kolundan tutup geri döndü.

KIZI MEYDANA DOĞRU GÖTÜRÜYOR...

Alanın tam ortasına vardıklarında Çalkara genç kızın kolunu bıraktı.

BURADA KAL VE HİÇ KIPIRDAMA!

OLUR YİĞİDİM...

Sonra elindeki kargıyı hızla bırakıp toprağa saplad...

Abdullah Turhan

Kargı genç ve güzel kızın tam önünde dimdik duruyordu... Çalkara kızı orada bırakıp bir ata bindi.

Babası büyük bir gururla oğlunun hareketlerini izliyordu

UZUNGU HAN'IN OĞLU İŞTE BÖYLE OLMALI..

ÇALKARA'NIN NİYETİ NE ACABA?

BİLMEM AMA, ÇOK YAMAN BİR DELİKANLI

Çalkara atı meydanın ortasına götürdükten sonra seslendi...

ÇABUK BANA BİR OK VE BİR YAY VERİN!..

Abdullah TUCHAN

Emri derhal yerine getirildi..

Halk büyük bir merak içerisinde Çalkara'nın yapacağı seyi bekliyordu.. Çalkara'nın emrini bir çeri derhal yerine getirdi...

OK VE YAYI ELİNE ALDI...

ÇALKARA'YI BİLİRİM... İÇİ HAYAT DOLU BİR BAHADIRDIR O... YAPACAĞI ŞEYİ HERKES KOLAY KOLAY YAPAMAZ...

Ununcu Han otağında, hiç kıpırdamadan oğlunun hareketlerini izliyordu...

BENİM CESUR, YİĞİT OĞLUM.. ORTAASYA SENİN GİBİ BİR YİĞİT, ER KİŞİ GÖRMEMİŞTİR. GÖZÜM ARKADA KALMADAN OBAMI SANA BIRAKABİLİRİM.

Çalkara elindeki ok ve yayı sımsıkı tutarak, er meydanının ortasında bir put gibi duran genç kıza gözlerini dikti...

Genç kız hiç kıpırdamadan bir heykel gibi öylesine hareketsiz duruyordu.. Etrafta sıt yoktu.

HAYDA!ooo

Birden ortalığı saran bu sessizliği Çalkaranın nərası ve atın kişnemesi bozdu. Çalkara, atın üzerinde yıldırım gibi meydanın ortasına atıldı...

Çalkara atı, kargının arkasında duran genç kızın üzerine doğru sürmeğe başladı. Belli bir mesafeye gelince oku yaya yerleştirdi ve...

...gerdi...

Artık olan olmuş, ok yaydan fırlayıp vınlıyarak kıza doğru yaklaşıyordu...

KARGIYA SAPLIYAMAZ!

EYVAH! OKU BIRAKIRSA KIZ ÖLÜR!

Herkes merak ve heyecanla neticeyi bekliyordu... Okun kıza saplanacağını sanan halkın ağzından birden boğuk bir feryat çıktı.

Ok kargıya saplanmıştı.

Çalkara'nın da istediği bu idi... Atının dizginlerini çekti.

YAŞASIN YİĞİT ÇALKARA! TANRI SENİ BAŞIMEDAN EKSİK ETMESİN!..

KAHRAMAN ÇALKARA!. VAROL!!!

Halkın coşkun tezahüratı karşısında Çalkara daha da kaşiflenmişti... Başka şeyler de yapmak istiyordu...

Çalkara, bir müddet kendisini çılgınca alkışlayan halkına baktıktan sonra atından indi ve...

...gür sesi ile er meydanını titretti...

ARANIZDA BENİMLE BOY ÖLÇÜŞMEK İSTEYEN VARSA MEYDANA ÇIKSIN!

Çalkara'nın bu meydan okuyuşu karşısında ortalığı bir ölüm sessizliği kapladı...

URUNGU HAN'IN YİĞİT HALKI, ÇERİLERİ! SİZE SESLENİYORUM! YOKSA ER KİŞİLİĞİNİZİ UNUTTUNUZ MU? YOK MU BANA KARŞI KOYACAK GÖZÜ PEK, YİĞİT BİR KİŞİ!

VAR!..

Kalabalık arasından, uzun sarı saçlı bir yiğit meydana çıktı..

Abdullah TUĞLALI

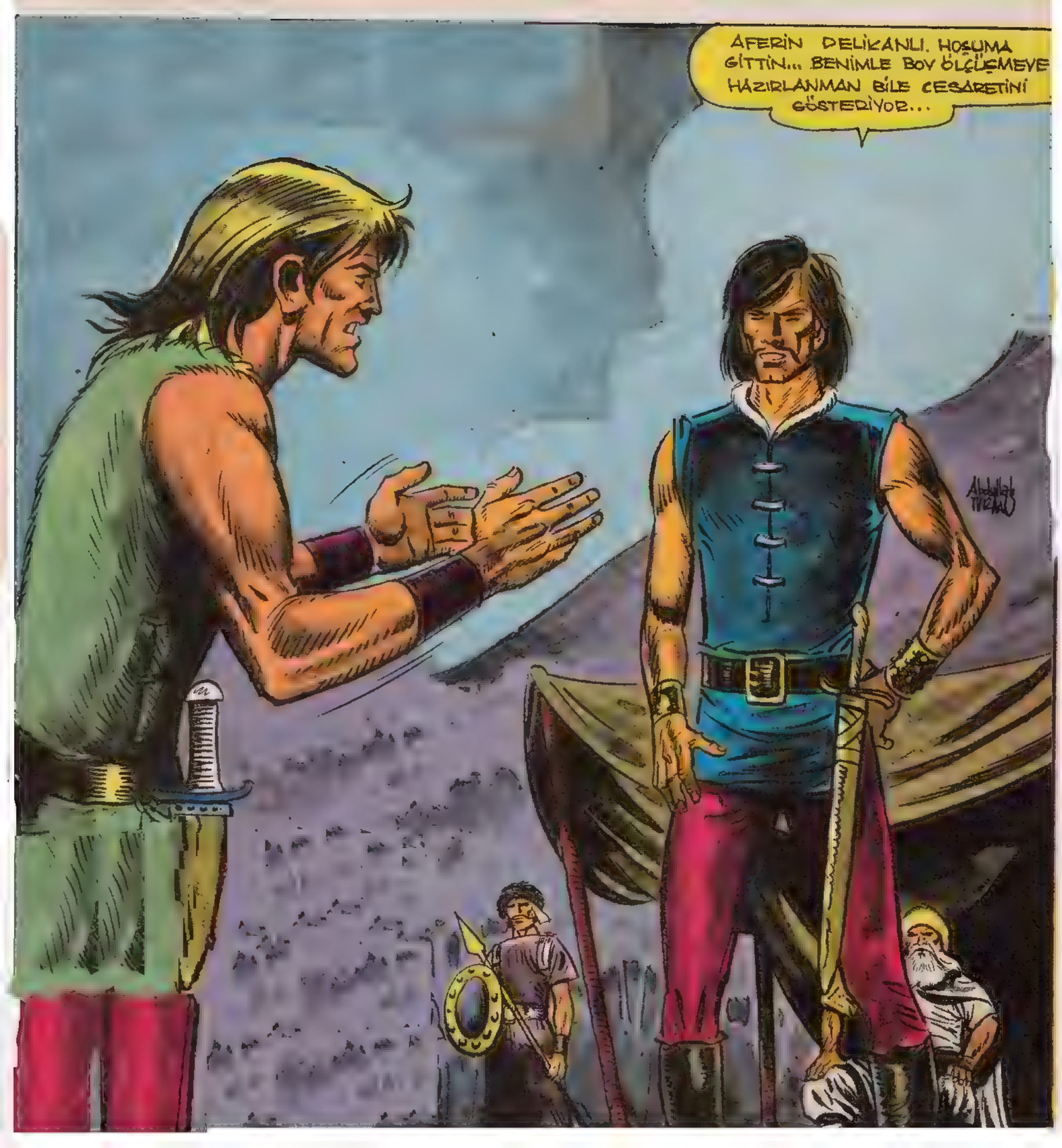
AFERİN DELİKANLI. HOŞUMA GİTTİN... BENİMLE BOY ÖLÇÜŞMEYE HAZIRLANMAN BİLE CESARETİNİ GÖSTERİYOR...

Ooo... PEK ACELE EDİYORSUN! BU SENİN ZARARINA OLABİLİR

Delikanlı, birden şimşek gibi atıldı. Sağ kolunu hızla Çalkara'ya doğru savurdu. Fakat Urunguinun oğlu bunu kolayca savuşturdu ve...

BİR DE BUNUN TADINA BAK!

HELE ŞÖYLE BİRAZ AÇIL BAKALIM! BUNUN TADI HOŞUNA GİTTİ Mİ?!

- IH!

Urungu Han, oğlunun sağlı sollu yumruklarla hücuma geçişi karşısında çok keyiflenmişti...

ŞALKARA İŞİNİ ÇABUK BİTİRECEK GALİBA!..

çalkara, bu defa dizi ile delikanlının boşluğuna kuvvetli bir darbe indirdi. Halkın coşkun haykırışları arasında çalkara, sarı saçlı delikanlının böğürtüsünü duymamıştı bile...

YAŞA ÇALKARA!..

EMDİĞİN SÜT SANA HELÂL OLSUN!

İŞİN BİTTİ SENİN DELİKANLI! AMA CESARETİN HOŞUMA GİTTİ..

Fakat çalkara yanılmış. Delikanlı son bir gayretle sol elini, belinde duran kamasına attı... Çalkara'yı öldürecekti.

Ve anıden arkasından saldırıya geçti...

AHHH!..

O anda havada bir vınlama işitildi... Arkalardan atılan bir ok delikanlının kama tutan eline saplandı... Korkunç bir haykırış ortalığa dağıldı...

Çalkara, önce halk arasından oku atana baktı ve sonra başını, kalleşçe kamasına sarılan delikanlıya doğru çevirdi... Gözlerindeki anlam bir anda değişmişti....

İŞTE BU HAREKETİN HOŞUMA GİTMEDİ AHBAP!

Çalkara sözünü bitirdikten sonra belindeki kılıcı kınından sıyırıp..

AL! SEN BÖYLE ÖLÜME LÂİKSİN! GEBER!..

AH

Sarı saçlı delikanlı korkunç bir çığlık koparârak yüzükoyun yere yu. varlandı. Artık nefes almıyordu.

Çalkara işini bitirdikten sonra gözleri ile, oku atan çeriyi aradı..

...Sonra yavaş yavaş hayatını kurtaran çeriye doğru ilerlemeğe başladı. Çalkara'nın amacı ne idi ?

Çalkara, kavgasına karışan çerinin yanına geldi.

ona dik dik bakmaya başladı

Alandan çıt bile çıkmıyordu... Urungu, çok iyi yetiştirdiği oğlunun hareketlerini büyük bir gururla izliyordu..

BENİM YİĞİT OĞLUM.. UĞRAŞINA BİLE KİMSEYİ SOKMAK İSTEMİYOR.

Çalkara, elindeki kılıcının kabzasını her zamankinden sıkı kavramıştı.

BUDALALIK ETTİN BATU!

...ve sonra kılıcını olanca gücü ile çerinin göğsüne sapladı.

AGGGHHHHHHHH

İŞİME KİMSENİN KARIŞMASINI İSTEMEM!

Çeri büyük bir feryat koparârak yere yığıldı... Urungu, oğlunun yaptıklarını seyrederken kılını bile kıpırdatmamıştı...

ÇALKARANIN YAPTIĞINA BAK! HAYATINI KURTARAN ÇERİYİ ÖLDÜRDÜ.

ÇALKARA KÖTÜ BİR KİŞİ... ADAM ÖLDÜRMEKTEN HOŞLANIYOR OLMALI...

Günler sonra, Urungu'nun obasının civarında alabildiğine uzanan ovada, bir atlı, arkasında toz bulutu bırakarak hızla ilerlemektedir...

Kızıl saçları, keskin gözleri ve muntazam çehresi ile, bu atlı Tolga'dan başkası değildi.

HAVA KARARMAK ÜZERE. ŞU KÖYDE HEM KARNIMI DOYURUR HEM DE DİNLENİRİM. O DA NE? ORADA BİRŞEYLER OLUYOR.

Tolga'nın ilerlediği köyde, bir atlı belindeki para dolu keseyi çıkarıp yere attı...

AL İHTİYAR! KIZIN İÇİN BU PARA ÇOK AMA ÇALKARA'NIN GÖNLÜ KIZINDA.

Para dolu kese ihtiyarın ayakları dibine düştü

İhtiyar parayı yerden almak için harekete geçmemişti. Bu atlının sinirlerini bozdu.. İhtiyara tekrar seslendi.

BANA BAK İHTİYAR! ÇALKARA BİRŞEY VERDİ Mİ ALINIR! AL ŞU PARAYI!.. ÇABUK!

OĞUL, ÇALKARA BULA BULA BENİM KÖRPE KIZIMI MI BULDU. GİT ONA SÖYLE BİZİ RAHAT BIRAKSIN! TANRI AŞKINA YALVARIRIM...

VAY İHTİYAR BUNAK! SENİN O DİLİNİ KOPARTMAM GEREKİYOR. ŞİMDİ GÖRÜRSÜN SEN!

Fakat tam o anda...

Yinlayarak burnunun uçundan geçen bir ok kurmandanın hareketini yarım bıraktı.

Oku atan Tolga idi..

BU ADAM DA NEREDEN ÇIKTI? BÖYLE SEYLEDI HIÇ SEVMEM.

İhtiyar köylü ile karısı da şaşırmışlardı.

ÇALKARA'NIN ADAMINA KAFA TUTAN BU DELİKANLIYA AÇIYORUM.

NE OLUYOR BURADA?

Tolga, elinde yayı ile atının üzerinde dimdik duruyordu... Çalkara'nın adamı, gözlerini, bu oku atan kızıl saçlı deli-kanlıdan ayırmıyordu...

KİM BU ADAM? DAHA ÖNCE GÖRMÜŞ-LÜĞÜM VAR AMA NEREDE, NE ZAMAN?

EVET, BU YÜZLÜ VE SAÇLARI UNUTMAMA İM-KÂN YOK. AMA ŞİMDİ BUNU DÜŞÜNMENİN ZAMANI DEĞİL.

Tolga, kendisine şaşkın bakan adamdan gözlerini ayırmıyordu. Neden sonra.

DEFOLUN BURADAN!.. BU İKİ YOKSULLA UĞRAŞMAK ER KİŞİLERE YAKIŞMAZ!!.

Kumandan yüzünü yanıbaşında duran çerisine doğru çevirdi..

ŞU KÜSTAHA HADDİNİ BİLDİR..

Çeri, kumandanının emri üzerine kılıcını kınından sıyırıp Tolga'nın üzerine doğru hızla atıldı...

EYVAH!.. DELİKANLI BİZİM YÜZÜMÜZDEN ÖLECEK...

MERAKLANMA KARICIĞIM. BU DELİKANLININ ÖYLE BİR GÖRÜNÜŞÜ VAR Kİ, DEĞİL BU İKİ İTİ, ÇALKARA'NIN TÜM ASKERLERİNİ KILIÇTAN GEÇİRİR.

HINGHHHH

O anda hiç umulmadık bir şey oldu... Tolga elinde tuttuğu yayı, üzerine saldıran çerinin boynuna, büyük bir ustalıkla geçirdi ve çekti.

Çeri atından aşağı indi. Kumandan bu olanlar karşısında şaşkına dönmüştü...

!

GÜM!

Gözlerini tekrar delikanlıya doğru çevirdi...

HAY TANRININ BELÂSI.. BU HERİFİ NEREDE GÖRMÜŞTÜM?

HAYDİ ÇEK ARABANI AHBAP! GİT BEYİNE HERŞEYİ ANLAT ŞİMDİ!.

ÇALKARA DUYUNCA KÜPLERE BİNECEK.. OH TANRIM!. SEN BÜYÜKSÜN, BİZE BU GÜNLERİ GÖSTERDİN..

Kumandanın gözleri birden açıldı..

TAMAM! ŞİMDİ HATIRLADIM..

Abdullah TURHAN

BU HERİFE NE OLDU?. BİRDEN CİN ÇARPMIŞA DÖNDÜ.

Diğer çeri birden şaşırır ve atını var gücü ile fırlatıp oradan uzaklaşır...

TUHAF ŞEY... HERİF BENİ GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRDI. ACABA BİRİNE Mİ BENZETTİ BENİ..

NEYSE BUNU SONRA ANLARIM.

İhtiyar kızını kurtaran Tolga'ya doğru sevinçle koşarken delikanlı atından aşağı atladı...

SENİ BİZE TANRI GÖNDERDİ... URUNGU'NUN OĞLU ÇALKARA BİZE KAN KUSTURUYOR.

İÇİN RAHAT OLSUN BABALIK- BİR DAHA SİZİ RAHATSIZ ETMEZLER!

URUNGU MU? BEN DE ONA GİDİYORDUM... CENGİZ HAN'IN EMİRLERİ VAR ONA...

CENGİZ HAN MI?!

EVET BABALIK! BU SAYEDE OĞLU ÇALKARA İLE DE TANIŞMAK FIRSATINI ELDE ETMİŞ OLURUM. HEMEN GİTMELİYİM.

AMAN DİKKAT ET DELİKANLI. ÇALKARA'YI TANIMAZSIN SEN!.. GÖZÜ KARA BİR KİŞİDİR O...

TOLGA İÇİN BU MESELE DEĞİLDİR.. HAYDİ HOŞÇA KAL!

TOLGA MI?... TANRIM!.

DEMEK TOLGA.. BUNU ANLAMALIYDIM.

ZAYIF VE YOKSUL-LARIN HAKKINI ARADIĞIN MÜDDETÇE SIRTIN YERE GELMEZ DELİKANLI.. TANRI SENİNLE BERABERDİR.. GÜLE GÜLE.

Bu sırada Tuğra obasında, çalkara yumruğunu hızla masaya indirdi..

APTAL! HANİ KIZ!!! ELİN BOŞ DÖNDÜN! SENİ KÖYE ONU ALMAN İÇİN GÖNDERMEDİM Mİ?!

İNANIN BANA ÇALKARA! SENİN ER MEYDANINDA ÖLDÜRDÜĞÜN KIZIL SAÇLI DELİKANLI İLE ORADA KARŞILAŞTIM. GÖZ AÇIP KAPAYINCAYA KADAR ADAMIMI ATINDAN İNDİRDİ...

BUDALA!.. HAYAL GÖRMÜŞSÜN SEN! ONU ÖLDÜRDÜĞÜMÜ SEN DE GÖZLERİNLE GÖRDÜN. GÜNEŞ Mİ ÇARPTI SENİ YOKSA!.. YIKIL KARŞIMDAN!

Çalkara adamını azarlarken obanın ilerisindeki bir tepede nöbet bekleyen muhafız birden gözlerini kıstı. obaya doğru gelen bir atlı görmüştü.

Boynunda asılı duran boynuzdan boruyu dudaklarına götürüp çalmaya başladı...

TUUUUUUUUUUUU

TUUUUUUUUUU

BİR ATLI BURAYA DOĞRU DOLU DİZGİN GELİYOR..

Abdullah TURHAN

Taga, köydeki ihtiyara yardım ettikten sonra atını Urungu Han'ın obasına sürmüştü. Obanın hemen yakınında bir muhafız onu karşıladı.

Abdullah TURHAN

Tolga, Tungra obasına bir göz gezdirdi. Hiç konuşmuyordu.

Sonra gözlerini, önünde duran muhafıza çevirdi.

KİMİ ARIYORSUN DELİKANLI? TUNGRA OBASINA İZİNSİZ GİREMEZSİN! GELDİĞİN GİBİ GİT BUPADAN!

HELE DUR BAKALIM MUHAFIZ! BEYİN URUN GU'YA CENGİZ HAN'DAN HABER GETİRDİM...

CENGİZ HAN'MI? GÜLEYİM BARI... CENGİZ HAN ELÇİ OLARAK BULA BULA SENİN GİBİ BİR TÜYSÜZÜ MÜ BULDU.

SENİNLE EYLEŞECEK VAKTİM YOK! BANA BEYİNİN OTAĞINI GÖSTER. ANLADIN MI?!

HEY, DELİKANLI! URUNGU'NUN ADINI AĞZINA ALMAKLA İYİ ETMEDİN! BELÂNI MI ARIYORSUN?..

SEN ONUN OĞLU ÇALKARA OLACAKSIN! SENİNLE DE SONRA KONUŞACAĞIM! ÖNCE BABANLA GÖRÜŞECEĞİM.

BAK SEN?!... SEN ÇILDIRMIŞSIN! BENİMLE ANCAK BEN İSTERSEM KONUŞABİLİRSİN!

SENİN CİN DEDİĞİN BU MU BAHO!?

ŞİMDİ ONA İYİ BİR DERS VER BAKALIM!

FAKAT?

SANA EMREDİYORUM BAHO! KELLENİ SEVİYORSAN ŞUNA HADDİNİ BİLDİR!

Baho çaresiz ortaya atıldı.

HAY TANRININ BELÂSI HERİF! NEREDEN ÇIKTIN KARŞIMA!

HAYDİ, GEL İT! SEN ANCAK İHTİYAR YOKSULLARA EL KALDIRABİLİRSİN!

DAHA BENİ TANIMIYORSUN! SÖYLEDİKLERİNE SONRADAN ÇOK PİŞMAN OLACAKSIN!

Baho yavaş yavaş Tolga'nın üzerine doğru yürümeğe başladı...

NE O, TİTRİYORSUN?!

OOOOOOV!...

Tolga'nın çelik gibi kuvvetli yumruğu adamın böğrüne inince boğuk bir ses ortalığı kapladı...
AHHHHHH!..
Abdullah Turhal

Herif yüzükoyun yere kaplandı... Bayılmıştı...

Çalkara, iriyarı adamını bir yumrukta yere seren bu güçlü delikanlıya hain hain bakmaya başladı...

DOĞRUSU YAMAN BİR KİŞİYE BENZİYOR... BAŞIMA BELÂ AÇABİLİR...

ARTIK NASIL BİR KİŞİ OLDUĞUMU ANLADIN! ÇEKİL YOLUMUN ÖNÜNDEN!

BURAYA NE MAKSATLA GELDİĞİNİ BİLMİYORUM YABANCI...AMA EĞER KÖTÜ BİR MAKSADIN VARSA SENİ TEMİZLERİM.

BAK SEN?! ÖYLE ACELE KARARLAR VERME!

Birden arkalardan gelen kalın ve gür bir ses gergin havayı bir an olsun yatıştırdı..

TOLGA! TUNGRA OBASINA HOŞ GELDİN

URUNGU HAN!

ARSLANIM! HANGİ RÜZGÂR ATTI SENİ BURAYA? HAYLİ ZAMANDIR SENDEN BİR HABER ALAMAMIŞTIM...

GEL OTAĞIMA. SENİNLE KONUŞALIM.

TOLGA!

DEMEK TOLGA DEDİKLERİ BU. TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN. HEP BU GÜNÜ BEKLER DURURDUM...

ORTAASYA'DA ONUN ÜZERİNE KUVVETLİ KİŞİ YOK İMİŞ... BU İNANCI ÇÜRÜTMEZSEM BANA ÇALKARA DEMESİNLER!

HMMMM... DEMEK KERAYİT'LER CENGİZ HAN'İN BAŞINA DERT OLMAYA BAŞLADI... PEKİ, BENİM NE YAPMAM GEREK!

KERAYİT'LERİN SENİN TOPRAKLARINDAN GEÇMELERİNE ENGEL OLMAK!... CENGİZ HAN'IN İSTEDİĞİ DE BU!..

BİLİYORSUN TOLGA. KERAYİT'LERLE UZUN SENELER DOST YAŞADIK! ...HEM...

...OĞLUM ÇALKARA'NIN KERAYİT HAN'İN KIZINDA GÖNLÜ VAR. CENGİZ HAN BANA ŞOK AĞIR BİR VAZİFE VERMİŞ TOLGA. AMA KABULE MECBURUM...

BÖYLE SÖYLEYECEĞİNİZİ BİLİYORDUM...

DUR.. ODA NE?

Tolga usulca otağın kapısına doğru ilerledi ve...

KONUŞMALARIMIZI DİNLEYEN VAR URUNGU HAN! ONA HAKETTİĞİ DERSİ VERMELİYİM!
Abdullah Turhan

İŞTE, AĞAÇLARIN ARASINA DOĞRU KOŞUYOR...

NE MAKSATLA BİZİ GÖZLEDİĞİNİ ÖĞRENMELİYİM.

AKLINCA ELİMDEN KAÇACAĞINI SANIYOR...

Tolga, adamın peşinden ormana daldı Tam bir ağacın altından geçiyor.. du ki...

OOO... ETRAF SOYSUZLARLA DOLU!.. ANLAŞILAN BİR HAYLİ EĞLENECEĞİM...

Tolga, üzerine atılan adamı başının üzerinden ileri doğru fırlatıp attı...

OF!

BU BÖBREKLERİNE İYİ GELİR

Hemen başını çevirdiğinde, arkasında elî silâhlı iki kişi daha gördü.

EH!. KISMETTE BUNLAR DA VARMIŞ..

O. UZUN DİLİNİ KESECEĞİM DELİKANLI. ÇOK KONUŞUYORSUN!

SEN BU BİLEKLE TAVUK BİLE KESEMEZSİN!

AH!

KÜT!

Tolga kuvvetli yumruğu ile adamın şakasına müthiş bir darbe indirdi...

OLDUĞUN YERDE DUR!

Arkasından bir sol yumruk daha indirince uğrunun ayakları yerden kesildi...

INH!

BU DA KİM?!

Abdullah Tuğtan

OLDUĞUN YERDE KAL DELİKANLI.

Adam yavaş yavaş Tolgaya doğru ilerleyip...

SEN ÇALKARA'NIN ADAMLARINA BENZEMİYORSUN!

ADIN NE?

PEK MERAKLI İSEN SÖYLEYEYİM.

TOLGA...

TOLGA MI?

AZ DAHA BİR YANLIŞLIK YAPIYORDUM... BABAM SENDEN BAHSETMİŞTİ... ÇALKARA'NIN ADAMLARINDAN KURTARDIĞIN KIZIN AĞABEYİSİYİM... ÇALKARA'DAN HESAP SORMAK İÇİN BURALARA KADAR GELDİK. MÜDAFAASIZ KÖYE NASIL BASKIN YAPARMIŞ GÖSTERECE....

AH!

Tolga okun atıldığı yöne başını çevirince...

ÇALKARA! VAY SOYSUZ! SEN HA!

Gerçekten Çalkara, yanına aldığı adamları ile ortaya çıkmıştı...

HEPSİNİ ÖLDÜRÜN!!

DUR ÇALKARA! BUDALALIK EDİYORSUN! DOĞACAK KÖTÜ ŞEYLERİN SORUMLUSU SEN OLACAKSIN! SOK O KILICI KININA!

BENİ ÖLDÜRMEYE GELEN BİR ADAMLA DOST OLDUN!

SALDIRIN! HEPSİNİ ÖLDÜRÜN!..

PEKALÂ ÇALKARA! SEN CEZAYI HAKETTİN! HAYDİ GELİN BAKALIM!

..Çalkara'nın adamlarının üzerine doğru savurmaya başladı..

AÇILIN!..

TOLGA kılıcı ile bir ağacın dalını kesip...

kopan dalı yerden aldığı gibi...

Tolga tek başına kavgaya girişir. Amacı kan dökmemektir.

SAVULUN KOCA BEBEKLER! UYUŞAN ADALETLERİNİZE BU DAL İYİ GELİR SANIRIM!..

UHP...

BU TOLGA ZORLU BİR KİŞİYE BENZİYOR.

YAZIK!.. TOLGA'YA YARDIM EDEMİYECEK KADAR OMUZUM SANCIYOR.

TUNGRA OBASINDA BENDEN DAHA GÜÇLÜ BİRİNİN YAŞAMASINA MÜSAADE EDEMEM.

KALLEŞ ÇALKARA!.. TOLGA'YI ARKADAN VURMAK İSTİYOR.: TANRIM, BANA KUVVET VER!..

Çalkara'nın kılıcı havada bir an parladı. Tam Tolga'nın sırtına iniyordu ki...

Şurtay son bir gayretle yerinden fırlayarak Çalkaranın üzerine atılıp onun dengesini bozdu...

KALEŞ.

Fakat Çalkara kendini çabuk toparladı ve..

AAH! YANDIM!

AL!.. BUNU HAKETTİN!.. ARTIK SENİ TANRI BİLE KURTARAMAZ...

Tolga, Şurtay'ın haykırışını duyarak başını çevirince..

TANRIM!..

ŞİMDİ SIRA SENDE TOLGA

NE YAPTIN KOCA SERSEM!.. ÖLDÜR ONU DAHA İYİ!..

Tolga büyük bir hırs ve kinle Çalkaranın üzerine atılıyordu ki...

Yiğit Türk Çalkara'nın adamlarını bir bir temizlerken arkadan atılan bir ok:..
Abdullah TUĞTAN

Çalkara ağır adımlarla, yerde baygın yatan Tolga'nın yanı-başına yaklaşmaya başladı. Tolga, onun için çok tehlikeli idi...

HENÜZ ÖLMEDİ... AMA ÖLECEK... HEM DE ŞİMDİ.. ARTIK BİR DAHA GÖZLERİNİ AÇAMAYACAK...

Çalkara kanlı kılıcını delikanlının ense kökü-ne yaklaştırdı...

KÜT!

Tam sokacağı anda bir taş, kılıç tutan bileğine indi...

KÜT!

AH!

İkinci bir taş bu defa hızla Çalkara'nın ok atan adamı-nın suratına gömüldü...

Çalkara şaşkına dön-müştü..

ŞİMDİ DE OK ATIYORLAR... KİM BUNLAR? EN İYİSİ KAÇMALI..

ŞANSI VARMIŞITIN!.. OKLARI İSABET ETTİREMEDİM..

GEL KIZIM.. ÇALKARA KAÇTI...

İri gövdeli bir ağacın arkasından, elinde sapanı ile güzel bir kız meydana çıkıverdi..

GEÇ Mİ KALDIK ACABA BABA?! İKİSİ DE KANLAR İÇİNDE YATIYOR...

SEN TOLGA İLE MEŞGUL OL.. BEN AĞABEYİNE BAKARIM...

İhtiyar yerde yatan oğlunun yanıbaşına gelince birden ilikleri-ne kadar titredi...

TANRIM!.. BU OLAMAZ... HAYIR!..

Oğlunun bedeninden ayrılan sağ kolu, sarı otlar üzerinde bir et yığını haline gelmişti...

İhtiyar ve kızı, bir kükre haline gelen bu iki delikanlıyı sırtlayıp evlerine taşıdılar...

Köydeki küçük kulübenin bacası uzun müddet tüttü... Bazen ihtiyar, bazen de güzel kızı, yiyecek yakalacak bulmak için nöbetleşe dışarı çıkıyorlardı...

Tungra obası her zamanki gecelerinden birini yaşıyordu... Gece kuşu havasında neşe son haddini bulmuştu...

Tungra obasındaki handa neşe ve eğlence son haddini bulmuştu....
GEL BAKALIM GÜZELİM. BİRAZ DA BENİMLE EYLEŞ...

DOKUNMA BANA

NEDEN NAZ EDİYORSUN...KERAYİTLERİN DİĞER INSANLARDAN NE FARKI VAR?..

BIRAK BENİ!..

SEN DE KİM OLUYORSUN? YANLIŞ YERE GELDİN! BURASI TÜYSÜZ ÇOCUKLARA GÖRE DEĞİL..

KIZIN DEDİĞİNİ DUYMADIN MI?!

ZORLA GÜZELLİK OLMAZ. KIZ SENDEN HOŞLANMADI BAŞKA KAPIYI ÇAL..

VAY VAY...

ULAN BANA AKIL VERMEYE Mİ KALKIYORSUN! KERAYİTLİLERİN KİMSEDEN AKIL ALMAYA İHTİYAÇLARI YOKTUR..

AKIL VERİRLER. İŞTE BÖYLE..

GÜM

AHH!..

INHHH

BU SANA YETER.

Tolganın, herifin ensesine bıçak gibi inen eli onu cansız yere serdi...

OFFF!

Sonra Tolga, handa içkinin tesiri ile dünyalarını unutmuş halka dönüp seslendi...

BENİ DİNLEYİN GAFİLLER!... KERAYİTLERDEN SAKININ!.. EĞER BİR GÜN OBANIZ YAĞMA EDİLİR, YAKILIRSA, GENÇ KIZLARINIZ KAÇIRILIRSA, BİLİN Kİ BUNLARI KERAYİTLER YAPMIŞTIR. VE ŞUNU DA BİLİN Kİ, KERAYİTLERLE DOST OLURSANIZ KARŞINIZDA CENGİZ HAN'I BULACAKSINIZ!. BURAYA, SİZE BUNLARI SÖYLEMEK İÇİN GELDİM!..

Bu sırada hanın bir köşesinde.

O... TANRININ BELÂSI!. DAHA ÖLMEDİ...

GÜM

çalkara, gizli gizli olayı izlerken, bir balta siper olduğu kütüğe hızla saplandı.

ADİ KÖPEK ÇALKARA!... KADINLAR GİBİ NEDEN SAKLANIYORSUN!?

ÇIK MEYDANA! KOLUMU KOPARMAKLA BENDEN KURTULAMIYACAĞINI ANLAMALIYDIN!..

HAYIR!

Abdullah Turhal

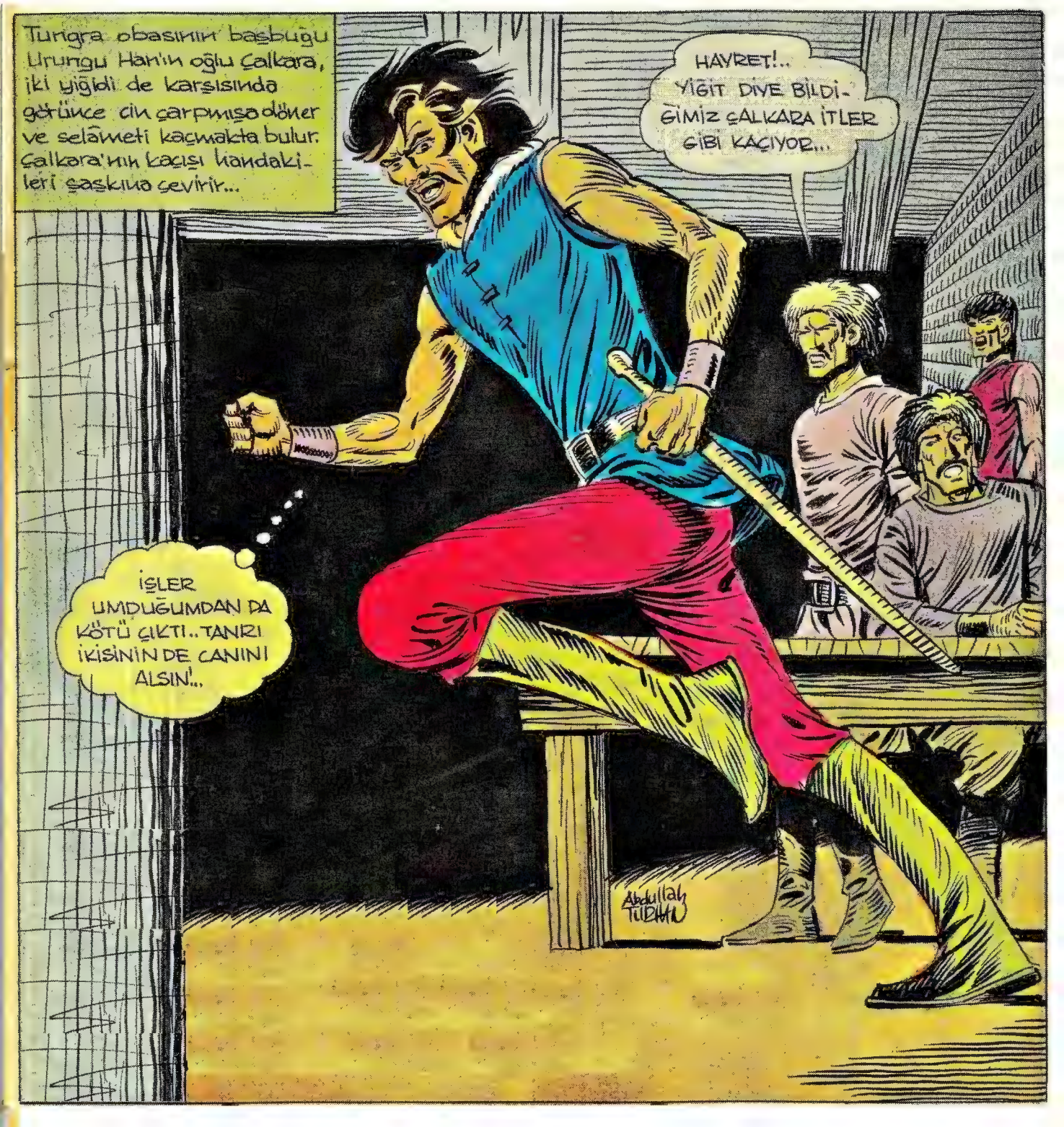
Turugra obasının başbuğu Urungu Han'ın oğlu Çalkara, iki yiğidi de karşısında görünce cin çarpmışa döner ve selâmeti kaçmakta bulur. Çalkara'nın kaçışı handakileri şaşkına çevirir...
HAYRET!.. YİĞİT DİYE BİLDİĞİMİZ ÇALKARA İTLER GİBİ KAÇIYOR...
İŞLER UMDUĞUMDAN DA KÖTÜ ÇIKTI.. TANRI İKİSİNİN DE CANINI ALSIN!..
Abdullah Tülhan

KAÇ ÇALKARA, KAÇ!.. BU SANA ÖLÜMDEN DE BETER DİR...

Çalkara, hanın arka tarafına bağladığı atıra binip karanlıkta kayboldu...

SANMAM... ÖC ALMAK İÇİN TEKRAR DÖNECEKTİR..

O ZAMAN DA ÇALKARA'NIN SONU GELDİ DEMEKTİR.. BU DELİLİĞİ YAPMAZ...

GİDECEĞİ TEK YER VAR.. O DA KERAYİTLERİN YURDU...

BİR DAHA BURALARA GELEMEZ.

Güneler sonra, Tuğra obası, etrafını çevreleyen yeşillikler arasında her zamanki sakin günlerinden birini daha yaşıyordu...

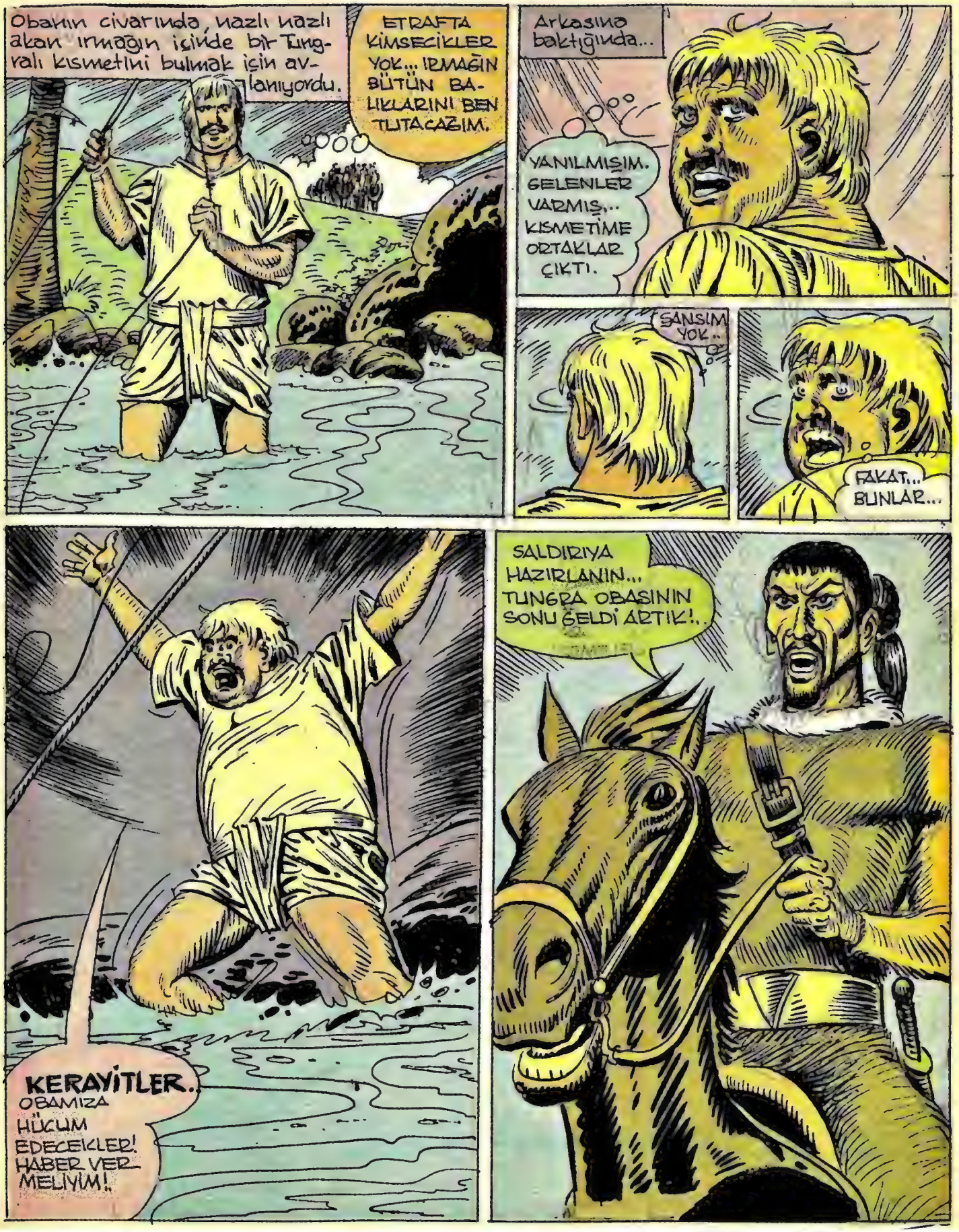
Obanın civarında, nazlı nazlı akan ırmağın içinde bir Tungralı kısmetini bulmak için avlanıyordu.
ETRAFTA KİMSECİKLER YOK... IRMAĞIN BÜTÜN BALIKLARINI BEN TUTACAĞIM.
Arkasına baktığında...
YANILMIŞIM. GELENLER VARMIŞ... KISMETİME ORTAKLAR ÇIKTI.
ŞANSIM YOK..
FAKAT... BUNLAR...
SALDIRIYA HAZIRLANIN... TUNGRA OBASININ SONU GELDİ ARTIK!..
KERAYİTLER.. OBAMIZA HÜCUM EDECEKLER! HABER VERMELİYİM!.

...Günler sonra Tungra obasına bakan tepede bir takım atlılar belirir.. Bunlar Kerayitlerdir. Kumandanları atını ileri sürer...

ETRAFTA BİRKAÇ NÖBETÇİDEN BAŞKA KİMSECİKLER YOK. HEPSİ UYKUDA... BUNDAN İYİ FIRSAT ELE GEÇMEZ...

Kerayitlerin kumandanı kılıcını kınından çıkararak ilk emrini verdi...

HÜCUUM!

Kerayitler bir sel gibi Tuğra obasına doğru akmaya başladılar...

ONLARI GAFİL AVLADIK!... HÜCUM!.

Obanın muhafızlarından biri sırtını ağaca vermiş, uyuyor gibiydi. Kumandan atını hızla ona doğru sürüp...

BU DA NE?..

...kılıcını hışımla indirdi...

BİZİ ALDATMIŞLAR. OTTAN ADAMLAR YAPIP BİZİ KANDIRDILAR.

SADIRLARIN İÇİ BOŞ!

AHHH!..

Kerayitli tam sözünü bitirmişti ki, vınlıyarak gelen bir ok göğsüne saplandı...

AGHHH

Birden Kerayitlerin üzerine ok yağmaya başladı...

BİRE TUZAK KURMUŞLAR... DÖRT BİR YANDAN OK ATIYORLAR! GERİ ÇEKİLİN!..

DENİZDEN ÇIKMIŞ BALIĞA DÖNDÜLER!.. GERİ ÇEKİLİYORLAR...

Tolga, bir gün, Kerayitlerin saldırıya geçeceklerini bildiği için Tungra obasını boşaltıp tuzaklar hazırlatmıştı...

YAĞLARI BOŞALTIN!!!

Abdullah Turhan

Tungra halkı, Tolga'nın emrinde, etrafa tuzaklar kurarak Kerayit'lere öldürücü ok ve ateş yağmuruna tutmaktadırlar...
AAAAEEEEEE
Abdullah TUZCU

Kayalıklarda, daha önce hazırladıkları yağları yakarak Kerayitlerin üzerine fırlatmaya başlayınca ortalık mahşere döndü.

VIIIIII

VIIIIII

Kerayit'lerin kumandanı adamlarına seslendi...

GERİ, GERİ ÇEKİLİN!..

HAKKIN VARMIŞ TOLGA... KERAYİTLERE GÜVENMEKLE HATA ETMİŞİM...

HERŞEYİ SENİN MUTLULUĞUN İÇİ YAPIYORUM UĞURLU HAN.

KEŞKE OĞLUM ÇALKARA DA YANIMDA OLSA...

Kerayit'ler arkalarına bile bakmadan toz duman içinde kaçmaya başlamışlardı...

Kumandan hırsından kudurmuş gibiydi...

ÇALKARA... SENİN ALACAĞIN OLSUN! BİZİ ALDATTIN...

Kerayit'ler yurtlarına varınca kumandan, hışımla atından indi...

ÇALKARA KÖPEĞİ BENDEN ÇEKECEĞİN VAR!..

ÇALKARA!

EYVAH!.. KUMANDAN BÜKE ÇOK KIZGIN!

Büke, önüne çıkan kapıya kuvetli bir tekme indirdi...

KÜT!

NE OLDU BÜKE? BU NE TELÂŞ?. BİR AKSİLİK Mİ OLDU ?..

MUHAFIZLAR! TUTUN ŞUNU KOLLARIN-DAN!..

BU NE DEMEK OLUYOR?..

HANİ TUNGRA OBASINDA BİZE ZORLUK ÇIKARMIYACAKLARDI!.. GELDİN BURAYA SIĞINDIN! SONRA DA BİZE YALAN SÖYLEDİN!..TUZAĞA DÜŞÜRTTÜN BİZİ SOYSUZ!..

YALAN!.. BEN BÖYLE BİR ALÇAKLIK YAPA-CAK KADAR KÜÇÜLMEDİM.

BABANA KALLEŞLİK YAPACAK KADAR KÜÇÜLDÜN AMA!..

Büke, elini masanın üzerinde duran gürze doğru uzattı...

BİZE YALAN SÖYLEDİN ÇALKARA!.. SEN BİZ HAİNSİN! BU GÜRZ SENİN İŞİNİ GÖRECEK!

Çalkara, Büke'nin bu tehdidi karşısında soğukkanlılığını elden bırakmamaktadır... Her iki tarafında bulunan muhafızlara yan gözlerle baktıktan sonra...

...birden sıyrılıp bir ok gibi kapıya doğru fırladı..

Abdullah TUKAN

İŞLER UMDUĞUMDAN DA KÖTÜ ÇIKTI.. TANRI İKİSİNİN DE CANINI ALSIN!..

DÜŞÜN PEŞİNE! CANLI VEYA ÖLÜ, YAKALAYIN!..

Büke'nin feryadının arkasından, muhafızlar Çalkara'nın peşine düştüler...

Çalkara, önüne çıkan muhafızın suratına kuvvetli bir tekme indirdi...

KÜT!

OAVVV!

Sonra kargısını yerden alıp gerildi, gerildi ve...

..fırlattı.. Öndeki muhafızın boğazından boğuk bir feryat koptu..

AĞHHH

ŞU KAYANIN ARKASINA GEÇERSEM KARGILARDAN KURTULURUM

Çalkara, tam kurtulduğunu sandığı an iki Kerayit çerisi ile burun buruna geldi...

İŞTE BUNLAR HESAPTA YOKTU...

SEN ARKA TARAFINA GEÇMEYE BAK!

PEKİ

Çalkara, son bir ümit olarak belindeki kılıcına sarıldı...

YA ÖLÜRÜM YA DA KURTULURUM!

Birden kayanın üzerinde bir Kerayitli daha belirmişti... Elindeki kargıyı Çalkaraya nişanladı.

SONUM GELDİ...

SENİ ÖLDÜRÜP KUMANDAN BÜKE'NİN GÖZÜNE GİRECE....

Kayo üzerindeki çeri sözünü tamamlayamadı.. Gözleri faltaşı gibi açıldı.

AĞHH!
Çalkara'ya kargısını nişanlayan Çeri'nin gözleri birden faltaşı gibi açılır... Bir ok, göğsüne saplanmıştı...
Abdullah TÜZÜNAL

Çalkara, oku atan meçhul kurtarıcıyı gözleri ile biran ararken...

KİM ATTI BU OKU?! BANA YARDIM EDEN KİM?..

AHH!

... ikinci bir ok. karşısında pusatlı duran Kerayitlerden birinin omuzuna saplanıyor...

Diğer şeri, büyük bir korku ve heyecan içe isinde okun atıldığı kayalıklara doğru başını çevirdi...

KAÇALIM!.. CİNLER KAYALIKLARA İŞİŞMİŞ...

KAÇTILAR! ŞİMDİLİK KURTULDUM...

AMA ARKAMDAN GELEN ŞU İTLERDEN POSTUMU NASIL SIYIRACAĞIM!?

Çalkara, kararsız düşüncelerle bocalarken kayalıklar arasından gelen kalın bir ses duydu..

ÇALKARA!.. BU TARAFA GEL!..

BİRİ BENİ ÇAĞIRIYOR... ORAYA GİTMELİYİM...

HERHALDE BANA YARDIM EDEN KİŞİ OLMALI.

Kılıcını kınına sokarak çıplak kayalıklara tırmanmaya başladı...

BANA YARDIM EDEN MEÇHUL KİMSEYİ DE GÖRMÜŞ OLURUM...

ÇALKARA ÇILDIRMIŞ... KAYALARA TIRMANIYOR. KENDİSİNİ BEKLEYEN TEHLİKEDEN HABERİ YOK... İSKELET VADİSİNDEN GEÇEMEZ...

KERAYİTLER ÇOK ARKADA KALDILAR...

KAYALARIN SONUNA VARDIM...

BİZİ GÖRECEĞİNİ UMMUYORDUN DEĞİL Mİ ÇALKARA İTİ!..

Çalkara önüne baktığında birden şeytan görmüş gibi oldu.

SİZ?

SAKIN ONU ÖLDÜRME BUĞRA... URUNGU HAN OĞLUNUN NE MAL OLDUĞUNU ANLAMALI...
EVET TOLGA, HAKLISIN... ONU ŞİMDİLİK ÖLDÜRMEYECEĞİM... AMA ENİNDE SONUNDA ŞU TEK ELİMLE ONU BEN ÖLDÜRECEĞİM!
Abdullah TURHAN

Tolga ile Buğra, arkalarına Çalkara'yı alarak kaçmaya başladılar...

ÇABUK OLMALIYIZ...

APTALLAR!.. İSKELETLER VADİSİNDE İNSAN YİYEN BALIKLARA YEM OLACAKLAR...

Epey koştuktan sonra, altında nehir bulunan bir uçurumun kenarına vardılar...

YOL BİTTİ...

KERAYİTLER DE PEŞİMİZDELER. ELİMİZİ ÇABUK TUTMALIYIZ...

İŞTE SANA BAHSETTİĞİM İSKELETLER VADİSİ.. NEHİRDE İNSAN YİYEN **PİRANHA** BALIKLARI VAR..

AMA BİZİ YİYEMİYECEKLER...

Tam o anda bir ok vınlıyarak Tolga'nın omuzunun üzerinden geçti...

TEPEDE BİR KERAYİTLİ İKİNCİ OKUNU DA ATMAK ÜZERE... ONA BU FIRSATI VERMEYECEĞİM...

Tolga, elindeki ucu kancalı ipi olanca hızı ile çevirip fırlattı...

Kanca Kerayitlinin sırtına saplandı...

AAAĞHHHH!..

Sonra Tolga ipi hızla kendine doğru çekince çeri çığlık ata ata nehre doğru uçtu...

Kerayitlinin cansız vücudu nehrin kenarına düşmüştü. Hemen arkasından nehrin yüzeyinde ufak ufak dalgacıklar beliriverdi...

Bunlar insan yiyen piranhalardı...

Az sonra; nehrin kenarında Kerayitlinin iskeleti kaldı... Piranhalar bir anda çeriyi didik didik edip yemişlerdi...

Abdullah TUZTHAN

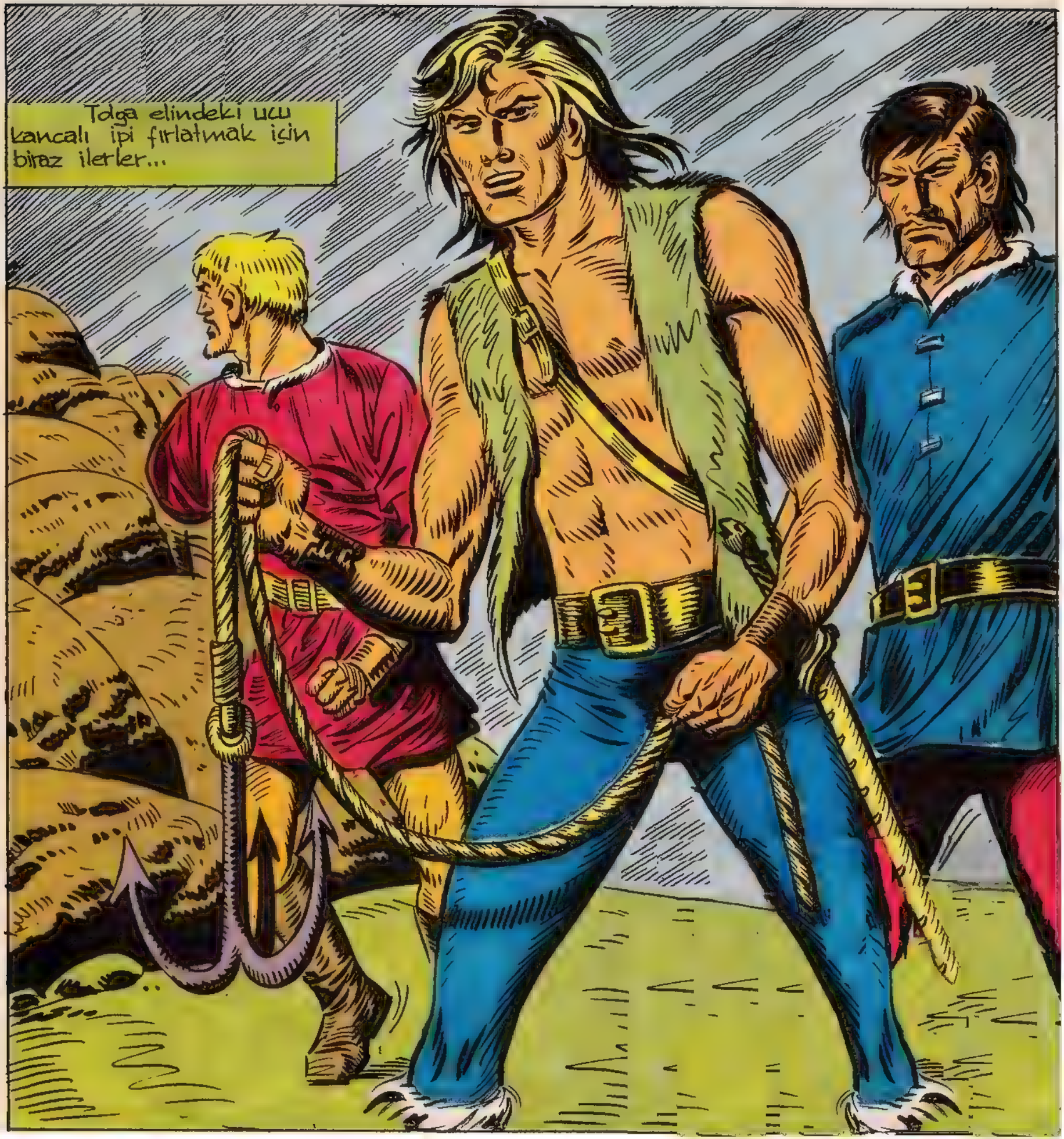
Tolga elindeki ucu kancalı ipi fırlatmak için biraz ilerler...

Tolga, karşıdaki sivri kayaya doğru kancayı fırlatıp attı.

OLDU İŞTE... KANCA KAYAYA TAKILDI... ELİMİZİ ÇABUK TUTMALIYIZ...

SEN BENİ MERAK ETME TOLGA... ÇALKARA'YI SANA EMANET EDİYORUM. İKİNİZ KARŞIYA GEÇİN.

Evvelâ Tolga ipe tutuna tutuna karşı tarafa geçmeye başladı..

BÜKE İÇİN ENDİŞEM YOK... KERAYİTLER KARŞIYA GEÇTİĞİMİZİ SANIP ÇEKİLECEKLER...

TAMAM... ŞİMDİ SIRA SENDE ÇALKARA!.. SENİN YERİNDE OLSAM, İNSAN YİYEN BALIKLARA YEM OLMAK YERİNE TOLGA'NIN YANINA GİDERİM...

HAYDİ, SALLANMA ÇALKARA!..

Çalkara, çaresiz Büke'nin dediğini yapmıya mecbur olmuştu. Az sonra, o da Tolga'yı izlemeye başladı...

Çalkara karşıya varınca Büke derin bir nefes aldı...

ÇALKARA'NIN BENİM ELİMDEN ÖLMESİNİ İSTİYORUM...

KERAVİT'LERİN SESLERİ GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR,,, TEDBİRİMİ ALMALIYIM.

Büke aniden kendini kayaların arasındaki yeşil, geniş yaprakların içine attı...

HEY!. BURADA KİMSELER YOK!.. KUŞ OLUP UÇMADILAR YA...

BAKIN! BURADA BİR İP VAR!. KARŞI TARAFA GEÇMİŞLER! BİZİ ATLATTILAR!

İŞTE BU FENA!. DURUM KÖTÜYE GİDİYOR.

HEY!

FAKAT NASIL OLUR!? BİR TANESİNİN BİR KOLU YOKTU. TEK KOLLA KARŞIYA NASIL VARIR?

EN İYİSİ ETRAFI ARAMALI!.

HEY!
NEDEN KORKTUN İT SOYU! SENİ ÇİÇEKLE Mİ KARŞILAYACAK-TIM?!..
Abdullah Turhan

Buğra, sol elindeki kılıcı Kerayitlinin bedenine indirince çeri, korkunç bir feryat kopararak uçuruma uçtu...

AAEEEE!...

Geriye üç Kerayitli kalmıştı... Buğra, tek kolu ile onlarla nasıl başedecekti.

TANRIM, BANA YARDIM ET!..

GEBER!

...ok Kerayitlerden birinin boğazına saplandı...

AGGGGHH!

VINNNNN

Tolga'nın kendisine yardım etmesi Buğra'ya daha da güç vermişti...

Tolga'nın fırlattığı ikinci ok da hedefini bulunca...

...son iki Keraiitli uçurumdan aşağıya ölüm çığlıkları koparırarak yuvarlandılar...

OH!.. BUĞRA KURTULDU!

Aynı anda Tolga'nın arkasında bulunan çalkara, hain hain delikanlıya bakıp..

TOLGA BENİ UNUTTU!.. BU FIRSAT HER ZAMAN ELE GEÇMEZ..

EĞER BUĞRA ÖLSEYDİ ÇOK ÜZÜLECEKTİM. TANRI ONU KORUDU...

TAM ZAMANI...

YOLUN AÇIK OLSUN BUĞRA!.. URUNGU HAN'IN OTAĞINDA BULUŞURUZ!

O DA NE?! ŞALKARA BİR KALLEŞLİK YAPMAK ÜZERE..

HAYIR!.. TOLGA, ARKANA BAK!..

Buğra'nın seslenişi ile delikanlı birden geriye döner...
GEBER!!!

Çalkara'nın, Tolga'nın üzerine indirmek için attığı kaya parçası, delikanlının ani bir hareketi ile boşa gitti...

Tolga, çelik kadar kuvvetli kollarını hemen Çalkara'nın beline dolayıp olanca gücü ile sıkmaya başladı...

KALLEŞ!.. SENİN BÖYLE BİRŞEY YAPACAĞINI TAHMİN ETMELİYDİM...

Tolga'nın bu acı kuvveti karşısında Çalkara nefes bile alamıyordu..

YAPMA TOLGA!. AĞHHH!! YAPMA!..

Çalkara'nın inlercesine yalvarışı ile Tolga'nın kolları gevşedi... Urungu'nun oğlu, bitkin yere çömeldi..

NİYETİM SENİ ÖLDÜRMEK DEĞİL ÇALKARA!... AMA BENİ MECBUR ETME!.

Az sonra, Tolga Çalkara'nın kollarını bağlayıp Urungu Han'ın obası Tungra'ya doğru ilerlemeye başladı... Uzun bir yolculuktan sonra oba göründü...

OBA OLDUKÇA KALABALIK.. YANILMIYORSAM BABAM DA ARALARINDA.

Çalkara'nın babası Urungu Han, uzaktan gelen bu iki kişiyi tanımıştı...

TOLGA VE OĞLUM ÇALKARA...

Urungu Han ve tüm çerileri, Tolga'nın önüne kattığı Çalkara'nın isteksiz adımlarla obaya gelişini merakla izliyorlardı... Urungu Han, Tolga'nın "HAİN" damgasını vurduğu oğlu Çalkaradan hesap soracaktı...

Çalkara, babasının önüne gelince başını yere iğdi... Ağzını bıçak açmıyordu...

BENİM OĞLUM BAŞINI YERE İĞMEZ... SÖYLE ÇALKARA... BENİM SEVGİLİ OĞLUM... TOLGA'NIN DEDİKLERİ DOĞRU MU?..

ONA İNANMA BABA!.

BANA VE OBANA İHANET ETTİĞİN DOĞRU MU?.. CEVAP VER!..

Urungu Han oğlundan hiç bir cevap alamayınca çeriklerine seslendi...

ÇÖZÜN ŞUNUN ELLERİNİ!!!

Urungu Han oğluna ne yapacaktı?

Urungu Han, birden oğlu Çalkara'nın suratına kuvvetli bir şamar indirdi.
ŞRAK!

Hemen arkasından ikinci tokadı da patlattı...

SEFİL!... SEN BENİM OĞLUM OLAMAZSIN!..

Urungu Han, tekrar çerilerine dönüp seslendi...

ÇALKARA BİR HAİNDİR! LÂİK OLDUĞU CEZAYI SİZ VERİN!

HERKES TÜKÜRSÜN SUNUN SURATINA EMREDİYORUM!..

Urungu Han'ın bu bağırışı üzerine Çalkara, hızla babasının üzerine doğru atılıp...

HAYIR! HAYIR! BUNU YAPTIRMIYACAĞIM SİZE!..

... kılıcını kınından çekti çıkardı...

ARTIK YETER!.. BABA, SENDEN DE, OBANDAN DA BIKTIM!.. YILLARDIR SANA BİR KÖPEK GİBİ HİZMET ETTİM!.. KENDİ BAŞIMA BUYRUK OLMAK İSTİYORUM!

ÇALKARA: VER O KILICI

DUR URUNGU HAN! ÇALKARA ÇILDIRMIŞ!.. NE YAPTIĞINI BİLMİYOR...

VER O KILICI ÇALKARA!, BABANA KARŞI GELMEKLE BUDALALIK EDİYORSUN! ONDAN AF DİLE!..

TOLGA!.. CENGİZ HAN'IN SAĞ KOLU!.. YİĞİT TOLGA!...

AMA YİĞİTLİĞİN BURADA SÖKMEZ!.. SENİ GEBERTİP SENDEN DAHA ÜSTÜN OLDUĞUMU İSPATLAYACAĞIM!..

HAH-HAH-HAA!..

AAAAH!!

Urungu Han ileri atıldı...

DUR ÇALKARA!.. ELİNDE SİLÂH YOK ONUN!.. YAPMA!..

AL!

Çalkaranın elinde tuttuğu kılıç birden parladı... Arkasından kemik sesi duyuldu...

Çalkara'nın elindeki kılıç, kendisine engel olmak isteyen babası Urungu Han'ın karnına girmişti... Boğuk bir feryat Tungra obasında yankılanarak dağıldı...
AH!

NE YAPTIN ÇALKARA!.. BABANA KIYDIN!..

Urungu Han, karnından akan oluk gibi kana rağmen ayakları üzerinde bir müddet durdu...

... Sonra, ihtiyar bedeni, boş bir çuval gibi sarı otlar üzerine düştü.. Tungra halkı, başbuğlarının bu feci durumunu dehşetle seyrederken...

...Çalkara çaresizlik içinde, gözlerini yere yatan babasından ayırmıyordu...

TOLGA... ÇALKARA BUNU İSTİYEREK YAPMADI... O BENİM OĞLUM... BUNU YAPAMAZ.. BİR KAZA OLDU...

HAKLISIN URUNGU HAN... KENDİNİ YORMA...

Çalkara birden çerilerin arasına atıldı..Kudurmuş gibiydi...

AÇIN YOLUMU PİS KÖPEKLER!..

ÖLDÜ... URUNGU HAN ÖLDÜ...

O anda Tungra obasından tozu dumana katarak kaçan bir atlı görüldü...

ÇALKARA İTİ KAÇIYOR..

Tolga birden Urungu'nun cesedi başından doğrulup ateş saçan gözlerini Çalkara'nın arkasından dikti...

KAÇAMAYACAKSIN!.. SANA DÜNYAYI ZİNDAN EDECEĞİM!..

Çalkara atının karnını kanatırcasına durmadan topukluyor, hayvanı doludizgin koşturuyordu...

Tolga hiç vakit kaybetmeden onun peşisıra at sürmeye başlamıştı bile...

ÇALKARA ÇILDIRMIŞ... ATINI ÇATLATACAK NERDEYSE...

Hemen sonra...

HEY!

Çalkara'nın atı birden ön ayakları üzerine tökezlenir...

Çalkara, atı tökezlenince kendini yerde buldu.

BUNUN BÖYLE OLACAĞI BELLİYDİ... YAKAYI ELE VERDİN ÇAL, KARA...

TOLGA YAKLAŞIYOR... ATIN ÖN AYAKLARI KIRILMIŞ... ALLAH KAHRETSİN!..

Tolga atını Çalkara'nın yanına sürüp dizginleri çekti...

BÖYLE ACELE NEREYE. BABAN ÖLDÜ... ONA SON DEFA BİR SAYGIDA BULUNMAYACAK MISIN?

Delikanlı yavaşça atından indi ve...

...kılıcını çekip Çalkara'nın karşısına dikildi.

SANA TESLİM OLMAYACAĞIM

Çalkara, birden ayağa kalkıp koşmaya başladı..

HAYIR!..

TESLİM OLMAYACAĞIM. HİÇ KİMSE BANA HÜKMEDEMEZ!..

Çalkara, çılgınlar gibi koşarken, birden olduğu yerde donakaldı...

Hiiiiii...

BUĞRA!.. NEREDEN ÇIKTIN, TANRININ BELÂSI!..

Çalkara, büyük bir hışımla ileri atıldı ve kılıcını, hiç kıpırdamadan duran Buğra'ya doğru savurdu...

YIKIL KARŞIMDAN!.. ŞİMDİ DE ÖBÜR KOLUNU KOPARACAĞIM!

KLANK!

Çalkara'nın kılıcı büyük bir şakırtı ile kayaya indi... Çalkara bu kez Buğra'yı bir kayanın üzerinde gördü... Buğra'nın arkasında babası donuk gözlerle ona bakıyordu...

SEN BENİM OĞLUM OLAMAZSIN!

Çalkara babasının sesini duyuyor gibiydi...

HAYIR! HAYIR!!...

SENİ KENDİ ELLERİMLE ÖLDÜRECEĞİM!

Sonra Buğra'nın sesi kulaklarında çın çın ötmeye başladı...

Çalkara sesleri duymamak için kulaklarını tıkıyor, gördüklerine inanmak istemiyordu...

HAYIR!

Az sonra boğuk bir ses duyuldu.

AHHH!

ÇALKARA VİCDAN AZABINA DAYANAMAYIP KENDİNİ ÖLDÜRDÜ.

Gerçekten Çalkara, bu azaba dayanamıyarak elindeki kılıçla hayatına son vermişti...

ÇALKARA İHTİRASININ KURBANI OLMUŞTU.. ARTIK TUNGA OBASINA BİR BAŞ GEREKTİ, BUDA BUĞRA'DAN BAŞKASI OLAMAZDI.. GÜNLER, AYLAR GEÇTİ TUNGA HALKI BUĞRA BAŞKANLIĞINDA ESKİ MUTLU GÜNLERİNE KAVUŞTULAR

SON